

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מיימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דיני ממונות מחזירין כל.												◊
דן את הדין, זיכה את החייב חייב את הזכאי, טימא את הטהור, טיהר את הטמא - מה שעשה עשוי, וישראל מביתו	ורמינהו:											◊
לא קשיא: כאן - במומחה, כאן - בשאינו מומחה.	רב יוסף:											◊
ובמומחה מחזירין?												◊
אם היה מומחה לבית דין - פטור מלשלם	והקתני:											◊
כאן - שיש גדול הימנו בחכמה ובמנין, כאן - שאין גדול הימנו בחכמה ובמנין.	רב נחמן:											◊
כאן - שטעה בדבר משנה, כאן - שטעה בשיקול הדעת.	רב ששת:											◊
טעה בדבר משנה - חוזר, טעה בשיקול הדעת - אינו חוזר.	דאמר רב ששת אמר רב אסי:											◊
אפילו טעה ברבי חייה ורבי אושעיא?	רבינא לרב אשי:											◊
אי.	אמר ליה: [רב אשי]											◊
אפילו בדבר ושמואל?	[רבינא לרב אשי]											◊
אי.	אמר ליה: [רב אשי]											◊
אפילו בדידי ודידי?	[רבינא לרב אשי]											◊
אטו אנן קטלי קני באגמא אנן?	אמר ליה: [רב אשי]											◊
היכי דמי שיקול הדעת?												◊
כגון תרי תנאי או תרי אמוראי דפליגי אהדדי, ולא איתמר הלכתא לא כמר ולא כמר, ואיקרי ועבד כחד מינייהו, וסגי' דשמעתא אולי' כאידך - היינו שיקול הדעת.	רב פפא:											◊
מעשה בפרה שניטלה האם שלה, והאכילה רבי טרפון לכלבים. ובא מעשה לפני חכמים ביבנה והתירוה. שאמר תרוס הרופא: אין פרה וחזירה יוצאת מאלכסנדראי של מצרים אלא אם כן חותכין האם שלה.	איתביה רב המנונא לרב ששת:											◊
אמר רבי טרפון: הלכה חמורך טרפון	[רבי טרפון]											◊
פטור אתה, שכל המומחה לרבים פטור מלשלם.	אמר לו רבי עקיבא:											◊
ואי איתא, לימא ליה: טועה בדבר משנה אתה, וטועה בדבר משנה חוור												◊
הדא ועוד קאמר. הדא - דטועה בדבר משנה אתה, וטועה בדבר משנה חוור. ועוד: אי נמי בשיקול הדעת טעית - מומחה לרבים אתה, וכל המומחה לרבים פטור מלשלם.												◊
מאי קא מוטיב רב המנונא לרב ששת מפרה? פרה הרי האכילה לכלבים, וליתא דתהוץ	רב נחמן בר יצחק לרבא:											◊
הכי קאמר ליה: אי אמרת בשלמא טעה בדבר משנה אינו חוזר - אלמא קם דינא, היינו דקא מפחיד רבי טרפון, וקאמר ליה איהו: מומחה לבית דין אתה, ואתה פטור מלשלם. אלא אי אמרת טעה בדבר משנה חוזר - לימא ליה: כיון דאילו הואי פרה דינך לאו דינא ולא כלום עבדת, השתא נמי - לא כלום עבדת.	[רבא]											◊
כאן - שנטל נתן ביד, כאן - שלא נטל נתן ביד.	רב חסדא:											◊
בשלמא חייב את הזכאי - כגון שנטל נתן ביד, אלא זיכה את החייב היכי משכחת לה?												◊
דאמר ליה: פטור אתה												◊
והא לא נטל נתן ביד												◊
כיון דאמר פטור אתה - כמו שנטל נתן ביד דמי.												◊
דיני ממונות מחזירין בין לזכות, בין לחובה	אלא מתניתין, דקתני:											◊

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בשלמא לזכות - משכחת לה, דאמר ליה מעיקרא חייב אתה ולא נטל ולא נתן ביד. אלא לחובה היכי משכחת לה? - דאמר ליה פטור אתה. - והאמרת כיון דאמר ליה פטור אתה כמו שנטל ונתן ביד דמי		‡										
הדא קתני: דיני ממונות מחזירין לזכות שהיא חובה		!									◇	
דכותה גבי נפשות מחזירין לזכות ואין מחזירין לחובה, מחזירין לזכות - זכות גרידתא, ואין מחזירין לחובה - לזכות שהיא חובה. חובתיה דמאן?		‡									◇	
הא לא קשיא - חובתיה דגואל הדם.		!										
משום חובתיה דגואל הדם קטלינן ליה להאי?		‡										
ועוד: מאי בין בין?		‡									◇	
קשיא.		■										◇
כגון שהיה לו בידו משכון ונטלו ממנו, סימא את הטהור - דאגעי ביה שרץ, טיהר את הטמא - שעירבן בין פירותיו.	רבינא:	!										◇
דיני נפשות כו'.											■	◇
מניין ליוצא מבית דין חייב, ואמר אחד יש לי ללמד עליו זכות מניין שמחזירין אותו - תלמוד לומר (שמות כ"ג) נקי אל תהרג. ומניין ליוצא מבית דין זכאי, ואמר אחד יש לי ללמד עליו חובה, מניין שאין	תנו רבנן:										■	◇
וחילופא למסית דכתיב (דברים י"ג) לא תחמל ולא תכסה עליו.	רב שימי בר אשי:										■	◇
(דברים י"ג) מכי הרג תהרגנו.	רב כהנא מתני:										■	◇
חייבי גליות מניין	בעא מניה רבי זורא מרב ששת:										^	◇
אתיא רצח, רצח.	[רב ששת]										!	◇
חייבי מלקיות מניין?	[רבי זורא מרב ששת]										^	◇
אתיא רשע רשע.	[רב ששת]										!	◇
חייבי גליות מאי - אתיא רצח רצח. חייבי מלקות מאי - אתיא רשע רשע.	תניא נמי הכי:										■	◇
ואין מחזירין לחובה.											■	◇
והוא שטעה בדבר שאין הצדוקין מודין בו, אבל טעה בדבר שהצדוקין מודין בו, זיל קרי בי רב הוא.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										■	◇
טעה בנואף ונואפת מהו?	בעא מיניה רבי חייא בר אבא מרבי יוחנן:										^	◇
אדמוקדך יקיד, זיל קוזן קרדך וצלי.	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	◇
טעה בנואף חוזר.	איתמר נמי, אמר רבי אמי אמר רבי יוחנן:										■	◇
אלא היכי דמי אין חוזרין?											‡	◇
כגון שטעה שלא כדרכה.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:	!										◇
דיני ממונות הכל כו'.											■	◇
הכל - ואפילו עדים? נימא מתניתין רבי יוסי ברבי יהודה היא ולא רבנן.											‡	◇
(במדבר ל"ה) ועד אחד לא יענה בנפש - בין לזכות בין לחובה	דתניא: [רבנן]										◆	◇
עונה לזכות, ואין עונה לחובה.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◆	◇
באחד מן התלמידים, ודברי הכל.	רב פפא:										!	◇